

ማዕዘን

ወርሃዊ የድረ ገጽ መጻሕፍት ቅጽ 1

እኔ ወሽቴን ነው

አንዳንድ ሰው በግያገጣው ገብቶ ማንሰጫረቅ ይወዳል።

የነፍሴ ውሀ ጥመ

ዘመን ተሸጋሪ የሱዳን መዘቀኛ አንዳቀነቀነው . . .

ዕውነትና ሁኔታ . . .

ዕውነት ነጻ ነው። ለዚህም ነው ከዕውነት ጎን መቆም እንጂ ዕውነትን ራሱን መሆን ማይቻለው።

ማዕዘን

MAEZEN.ORG

መልዕክተ ጣዕዘን

ከተለያዩ አስጨናቂና ስለታማ የዕለት ተዕለት ክንዋኔዎች በመለስ የተጨነቀና የተረበሸ አዕምሮን ለማሳረፍ ወደሚቀርቡን ጥግ ስንወጣ የምናገኘው ማረፊያ ነው። ማዕዘን ከተለያዩ የዓለም ውጥንቅጦች መልካሙን፣ በጎ ዕይታውን እንጎናጸፍና እናመሰግን ዘንድ፣ እናርፍ ዘንድ

በሎም የዓለምን ውበት እናደንቅ ዘንድ የተበረክተልን ነው። ማዕዘን ለሁሉም ከሁሉም ቦታዎች የተመጡ እና የተመረጡ የጥበብ ስራዎችን፣ ሁነቶችንም፣ ታሪኮችን፣ ጥቅሶችን በመተንተንና ልዩ ቀለም በምስጢት ለተደራሲው ያቀርባል። ከተደራሲውም ለዩ መልዕክትና ዕየታዎችን ያስተናግዳል። ይህ ማዕዘን አገራችን ኢትዮጵያ ካሏት በጎ፣ እጅግ ማራኪና ቅይጥ ባህል ከሰሜኑም፣ ከደቡቡም፣ ከምስራቁም፣

ከምዕራቡም ምንጭ በመቅዳት ካንዱ ዋንጫ ወዳንዱ ዋንጫ በማዛወር፣ የተለየ ቃናን የተለየ አቅጣጫን ለማሳየት የሚተጋ የአይታ ማዕዘን ነው። እናም ወደዚህ ማዕዘን የምትመጣ/ የምትመጩ ከሆነ በዚህ በኩል የሚታየው ውበት፣ ጥበብና ተረክ ሰርክ ዓዲስ ይሆን ዘንድ የራስን ጣዕምና ማንነት እንደ ስጦታ የሚበረክትበት ቦታ ነውና ራሥሽን/ ራሥህን እንዳትረሹ/ እንዳትረሳ።

ዕውነትና ሁኔታ

ዕውነትን ከሁነት የሚለየው ነገር ልክ የጥሪ ዕቃ እና የምርት ውጤት ዓይነት ነው። አንድን ሁኔታ በምናባችን እና በአዕምሮአዊ አመክኒዮዎቻችን አሳልፈን ከአካባቢያችንና ከ ባህላችን አንጻር እናሸገውና የራሳችንን ዕውነታ እንፈጥራለን። ስለዚህ እኛ ዕውነት የምንለው የሁነት ተረፈ ምርትን ነው እንጂ ዕውነትን አይደለም። እውነት በተቃራኒው ከኛ አመክንዮም፣ ምናብም፣ ባህል ፣ ዘይቤም የጸዳ ነው። ዕውነት ነጻ ነው። ለዚህም ነው ከዕውነት ጎን መቆም እንጂ ዕውነትን ራሱን መሆን ማይቻለው። እናም ጥበበኛ በሁኔታና በዕውነት መካከል ያለውን ልዩነት ተገንዝቦ ሁሉም ሰው ለራሱ ዕውነት ነው ብሎ ያመነውን የሁኔታ ተረፈ ምርት ወይም የሁኔታ ውጤት የተለያየ መልክ በመስጠት ኩሎ እና አሳምሮ ወደ ዓለም መድረክ ያቀርባል። የማንም ዕውነት ለማንም ግልጽ ለይሆን ይችላል፤ ማንም ስለማንም ዕውነት ለይገደው ይችላል ይሆናል። ነገር ግን የጥበብ ሰው የሁሉንም ዕውነት ያስውባል። ልክ ግንቦኛ ገንብቶ እንደሚኖረው ሁሉ ጥበበኛም ዕውነታን በማሰዋብ ይኖራል። ሰዎችንም ዕውነታቸውን እንዳይሸሹትና ከዓለም እንዳይቆራረጡ ውበትን ይገልጥላቸዋል።

ሀጫሉ፡- ጠኖር ወዲስ ካለጠኖር?

ሀጫሉ ሁንደሳ ቦንሳ በሙዚቃው ውስጥ በማህበረሰብ ውስጥ የኖረን ቁስል በነዛሪ ድምፁ ያሰረ አሰሮም ጠፈፍ ያደረገ ቁሮ ከአንደበቱ ኩልል በሚሉት ቃላት በሀይወቱ ውስጥ ብቻ ሳይሆን በማህበረሰብ ውስጥ ያለን ህመም ታሞ ያስታመመ ፣ አስታሞ ኖሮ ያልጠገበውን ህይወት ገብሮ ከብዙ ከንቱዎች ቀድሞ የተሸኘ ቁሮ...

“ምኑን ኖርኩት” ሲል በደመፀው ሙዚቃ ታሪክን ከሀይወት አሰናስሎ... ሥነ-ሠብን በአንድ የፍቅር ረሀብ ውስጥ ደልድሎ በጉሮሮው ስሎ በጥበብ ወዳጆች ላይ ያንቆረው የመለያየት ህመም... በመሰረቱ ወዳጅ ከወዳጅ፣ ቤተሰብ ከዘመዱ፣ እህት ከወንድሙ፣ ጓደኛ ከጓደኛው፣ በአጠቃላይ ፍቅር የተበተነበትን ሁኔታ እየጠቀሰ ይቆዝማል ይህ ጥበበኛ ቁሮ ያፈቀራትን ቀሪ በወደቀበት የጥቅመኞች

ግርዶ ምክንያት ናፍቆ ማጣቱን፣ ለፍቆ መገታቱን ፣ ካፈቀሩት የመለያየት የሚያመጣውን ማቆምና የሚወልደውን የማይቆም፣ ደርሶ የማግኘት ፍላጎት ያልተረዱት እነርሱ የለያዩን ቢሆንም እኛ ግን አይገባንም። ሲል ያዝናል በስንኞቹ የመገፋትንና ራስ ወዳድ ባለጊዜዎች በፍቅር ህይወቱ ላይ የጣሉበትን ጠባሳ ያቀነቅናል። ጥቅም ሲሆን ባህል፣ አሴት፣ እንደ ፍቅር ያሉ ከተራራ የከበዱ

የሰውነት መርሆዎች ሳይቀሩ እንደሚገፋና በዚህ ሁኔታ ውስጥ ሰው እንዴት ኖርኩት ሊል ይቻላል ሲል በተጠይቅ መንፈስ ውስጥ አድማጩን ይዘት አልም ይላል። “Diigani gaara sanaa, Gaara diigamuu hin-mallee, Nu baasaan addaan baanee, nuu addaan bayuu hin-mallee.” አፍርሰው ያን ተራራ ፣ ማይገፋውን ነቅንቀው

“በኛ መሀል ግርዶ አኖሩ ፣ ከፍቅራችን ጦም አውለው ፣ ህብታም ሆንን ድጁ ሞልቶ፣ የራብንን ፍቅር ነጥቀው ፣ ለያዩን ሳናሰበው ፣ የውሸት ሳቅ አሳስቀው የሚል የመሰላል... በዚህ የቁጭት ዜማ ውስጥ በሚሞዝቀው “ኖስታልጂክ” ወይም ደግሞ የቆየ እና የተቀበረ ስሜትን ፈንቃይ የሆነና በአሮሚያ ከልል ውስጥ ያለውን የጠለቀ የባህል ትሥሥር በምናብ ቦታው ላይ ወስዶ የሚጥል ነበር፤ በዚህ ዜማ ውስጥ

ኢልሎጣ ቢል ልቤ...

ቴዎድሮስ ካሳሁን መጨረሻ ላይ ካሳተመው አልበም ውስጥ የአድማጭን ቀልብ ከገዙ የፍቅር ዘፈኖች መካከል ' ያምራል ' አንዱ ነበር። የ ' ያምራል ' ን የሙዚቃ ውበትና ትርጉም ከሞዛቂው በላይ ለማወቅ መንደርደር የምጣዳ ሳለ የአንቅቡ ተንጣጣ ይሆናል። ከአድማጭ አንዱ ከቆመበት ማዕዘን የዘመውን ፍላጎትና የግጥሙን ስሜት እንደሚከተለው አይቶታል... አንድ በፍቅር የተጨነቀና የተቃጠለ የውበት ሸኑፍ ያለበትን የሀሴት ስቃይ ... ከጥበት፣ ከራስ በመነጠል፣ እና ራስን ከመርሳት ብሎም ከቁጥጥር ውጭ መሆንን አያይዞ ይገልፀዋል... "ሰፍራ ጠበበው ያንቺ ውበት ፈክቶ ሲታይ... ደምቆ እንደ ፀሀይ" በዚህ ስንኝ የተፈቃሪዎ ውበት የርሱን ከባቢ እንደሞላው ስሞታ በማቅረብ ይጀምራል። ስሞታው ቀለል አይደለም፤ ሰው እንኳን የፀሀይ ብርሀን ለምጣም በቀጥታ ካይኑ ሲገጥም ይቃጠላል። እናም በዚህ ስንኝ የትም ቢሄድ የማይመልጠውና የማይጠለልበት የውበት ፍካት ገጥሞት "ናና አየኝ" እያለ ውስጠ ልቦናውን ያስገብረው ይዟል። እናም በቃ እጅ ሰጥቷል ምርኮኛም ነው። ታዲያ ይህን ስንኝ ዜማ ሲሰጠው ሙሾ እንደሚያወርዱ ሁሉ ዋይ ዋይ ያስብላል። " ያምራል ያምራል... .. ያምራል " በቃ ሙሾ ነው። ለውበት እጅ የሰጠ አፍቃሪ በዚህ "ዜማ ዋይ ዋይ" ከማለት ውጪ ሌላ አማራጭ አይተውለትም። ደግሞ በጣም የሚገርመው ቀልቡን እንዲህ ያስረገደውን ውበት የሳለባቸው ቃላት ሁሉ የተፈጥሮ አካላት ናቸው። ውበቱ እርሱ ስለፈቀራት የጎላ እንጂ ከሌለው ሰው የገነነ

ተፈጥሮ ስላላት አይደለም። ይህንንም ቅንድብ— በኩል ሲለበጥ የሚሰጠውን ጥቁረት አንስቶ ይጀምርን እንደ ገና ፅድ ላለም መሞሸረን እስከመለፈፍ ይገፋዋል። ከዚህም ባለፈ ውጪ ሶሪት ወፍ ያሸበረቀቸረበትን ለባ ይመዛል። በሶሪት ውብ ወፍ ነች። ለባዋ ግን ይገልጣታል። ልክ የአንበሳ ጎፈራ፣ የፅጌረዳ ዕንቡጡ የሸማ ጥበቡ እንደሚታየው ሁሉ የሶሪትም ለባዋ ይጎላል። ሩቢም እንደዛው ነው። ሹም ሲጀምር ከሁሉ የላቀ ክብር አለው፤ በአሁኑ ወቅት አንድ ሹም ኒሻን እንደሚያደርገው ሁሉ የድሮ የምስራቅ ነገስታት... ከዘውዳቸው ላይ ሩቢ ያስቀምጡ ነበር። ከወርቅም ከአልማዝም ከዕንቁም የጎላ ጌጥ! እናም በዚህ ሁሉ ፍካት ውስጥ ይ ምርኮኛ ማምለጫ አላገኘም። በግራም በቀኝም በኋላም በፊትም መሄጃ የለውም። ታዲያ ይህን ሲያውቅ ተንበርክኮ መሬቱን አየቧጠጠ ደረቱን አየደቃ ሙሾውን ያወረደ ይመስላል። " ያምራል ያምራል ዋይ ዋይ! " " አልሰማ ቢል ልቤ... " በፍቅር የተነካ ሰው ይህ ደካማ አፍቃሪ ከልቡ ጋር እንኳን ድርድር መቀመጥ አልቻለም። ይከንፋል ይሄድበታል። ለነገሩ ውበት ሲጠራ ማን ሌላን ያዳምጣል?? ለውበት መታዘዝ የሰውልጅ ንጥቀታዊ ምላሽ ነው። የአመክንዮን መልካም ፈቃድ አይጠብቅም። ልብ ለውበትና ለጥበብ እጅ ይሰጣል። በየሄደበት ሁሉ ውበት ካለ ከሌለው የሀይወት ሂደቱ ሁሉ መነጠሉ አይቀረ ነው። በዛብህን ከደብሩ፣ መጅኑንን ከአቅሉ፣ ሮሚዮን ከሀይወቱ የነጠለው። ውበት የት እንደሚጥል አይታወቅምና በዚህ ዜማ ከማንነት የተነጠለ ስብዕናን ይሰብካል።

ጥበብ እና ኪን

ኪን የጥበብ ቅርንጫፍ እንጂ ራሱ ጥበብ አይደለም። ከላይ በሰፊው እንደዳሰሰው ጥበብ የዕውነታን ትርጉም ፈለገና ዕውነትን ባለበት ሁሉ የሚኖር በቋንቋና በዕውነት መካከል ያለውን የተግባራት መስመር የሚያሟላ ሲሆን ኪን ደግሞ ጥበብን ወደ መድረክ የሚያወጣው የሚያቀርበው ነው። ጥበብ ፍለጋ ሲሆን ኪን ያገኘውን ትርጉም ወደ ህዝብ ማስተላለፊያ መንገድ ነው። ኪን በጥበብ ጥላ ስር ካልሆነ መለኪያ የለውም። ውበቱም፣ ልኬቱም የሚታወቀው ከጥበብ እና ከ ዕውነት አንጻር ሲቃኝ ነው። እናም ማዕዘን ጥበብን ከተለያዩ አቅጣጫዎች ትፈልጋለች። ያገኘችውንም ለአንባቢያን ታቀርባለች።

ኢትዮጵያ በፎቶ

ሃጭሊ... ፍቅር ዋና ነጥቡ ይሁን እንጂ የማህበረሰብ እሴት መበተንን ክለብ በመነጨ የሀዘን ስሜት ይገልጠዋል። በመሰረቱ በስንኞቹ ውስጥ በሃይል ከመገፋት ይልቅ መሰሪዎች አታለውና አሳስቀው በአድር ባይነት የፈጠሩት የጥቅም ስንሰለት የኦሮሞን ህዝብ እሴት ንደውታል ነው መልዕክቱ። ታዲያ በዛ ውስጥ ፍቅሩን ማጣቱ ያንገበገበው ወጣት መቼ ይሆን የማይሸ አያለ . . . መለያየቱ የናፍቆቱን ነበልባል ይብልጥ እንዳቀጣጠለውና እንደውም ካለርሷ ኑሮ ምኑን ኑሮ ሆነ አያለ ብውስጡ ያነባውን እንባ በዜማ ያቀነቅነዋል . . . ወደ መጨረሻው አካባቢ በሀይወቱ የገጠመውን ባይነት የገለጸው እንዲህ ሲል ነበር . . . "የሌሊት ወፍ ማታ ትላለች ጭው ጭው ለዋቂ ምስክር ጠባሳ እንኳ ሳይተው የናፍቆትሽ ጠኔ ደ' ስታዩን ለጨው ታዲያ ምኑን ኖርኩት ካንቺ ተለይቼ በላኝ ሀሩር ቁሩ ራቁቱን ቀርቼ የሩቅ ሀገር ተስፋ መች እንቅልፍ ይሰጣል የፍቅርሽ ሀመሙ ሰባብር ይጥላል" አያለ ያነባባቸው ስንኞች በተለይ የቁስሉን ደረጃ ባይነ ሀሊናችን አየሳልን አብረን እንድንታመም፣ ከሀዘኑ ጋር አብረን እንድናዝን ያደርገናል። ታዲያ ይህ ቁር በዚህ ደረጃ የማህበረሰብን ስሜት ሰቅዞ በመያዝ በታሪኩ ውስጥ በልማት ስም የተፈጸመን በደል በአያንዳንዱ ቤት ምን መልክ እንደያዘ ያሳየበት ታላቅ የትግል ዜማ ተደርጎ እንዲወሰድ ምክንያት ሆናል። ለዚህም ይመስላል በኦሮሞው ብቻ ሳይሆን በመላው የኢትዮጵያ ህዝብ ሳይጠገብ መሄዱ ለዜጋው ሁሉ እጅግ አስደንጋጭና አሳዛኝ ሆኖ ማለፍ የወጣቱ ድምጻዊን በኮልነትና ተወዳጅነት በድማቅ ጽፎታል።

የጥበብ ጠፍቶታ

“ ሰውነት አስቀያሚ ነው፤ የጥበብ አስፈላጊነትም ከአውነታ እንዳንሸሸ ማድረግ ነው።” ይህ የዕውቀት ጀርመናዊ ፈላስፋ ፍሬድሪክ ኒጅ ንግግር ነው። ይህ ጥቅስ ከተለያዩ ማዕዘኖች ሊቃኝ ይችላል። ከማዕዘኖቹ ባንዱ በኩል ሰናዖው ጥበብ ለህይወት ለዛ የመሰጠትን ሚና እንደሚጫወት ያሳያል። ዓለም ዘላቂነት በሌላቸው ሁኔታዎች መሞላቷ በራሱ አስቀያሚ ያደርጋታል። በምድር ላይ የምንም ነገር ቋሚ ባለቤት መሆን አለመቻል የያዘውን እንዳናጣጥምና ባለን እንዳንደሰት እንቅፋት ይሆኑብናል። በዚህም ምክንያት ከሰው ልጆች ከፊት አልጠግብ ባይ ይሆንና ሰው የያዘው ሁሉ ያምረጣል። ይህም ስግብግብ ያደርገዋል። ከፊት ደግሞ ባለው ነገርም አይደሰትም፤ የሰውንም አይመኝም ባይሆን ሁል ጊዜ ያማርራል፤ ያለቃቅሳል፤ ይተቻል። ነገር ሁኔታውን ለመቀየር አይሰራም፤ አይደክምም። እንዲህ ዓይነቱ ደግሞ ሰነፍ ነው። ሌላኛው የሰው ክፍል ደግሞ አይታዎችን ይፈጥራል። ነገራቶች ከዕውነታቸው ይልቅ ትርጉማቸው ምን እንደሆነ ለማወቅ ይጥራል። ሁኔታዎች በበጎም ሆነ በመጥፎ አኳኋን

ቢመጡም አመጣጣቸው ሳይሆን መንሳኢያቸው፤ የመጡበት አቅጣጫ እና በመምጣታቸው የሚከሰተውን ውጤት ይፈልጋል። ከደንዳንዱ ሁኔታ ቀዳሚና ተከታይ እንደሚኖረው በመረዳት ምናብ ሰጥሞ ከዕውነታው ይልቅ ዕውነታው የመጣበትን መንገድ ይከተላል። የሰነ ፍጥረትን አምቅ ትርጓሜ ፍለጋ ይወጣል። ይህም ጠቢብ ያደርገዋል። ጥበብ መነካትን ይፈልጋል። ጥበብ መጥለቅን፤ መጥፋትን፤ ፍለጋ መውጣትን ይሻል። ጥበብን ለማግኘት በመጀመሪያ ከልብ የመነጨ ማጣትን መኖር አለበት። ያላጣ ቢያገኝም ያገኘውን ጸጋ የማወቅ ዕድሉ የጠበበ ነው። ጥበብ ከጠባብና አጅግ ውስን በሆነው ምድር ውስጥ ሰፊና ወሰን የለሽ ትርጉምን ማግኘት ነው። የጥበብ ምንጭን ለመረዳት አንድሰው የጎደለውን ማወቅ አለበት፤ የጎደለውን ማያውቅ አሊያ ደግሞ ካለበት አሳልፎ የማይመለከት፤ የማወቅ ረሀብ የሌለበት ሰው ፍለጋ አይወጣም። ስለዚህ ጥበብና ጉዳዩ አውነተኛ ለመሆን ሳይሆን ከዕውነት ጎን ለመቆም ነው። ዕውነት ወደመራው ለመሄድና ዕውነት ወደታየበት ለማቅናት ሁሉም ዝግጁ ነው። ምክንያቱም ዕውነት ምን ጊዜም ክሁነት ተነጥሎ የቆመ እንደሆነ ያውቃል።

የፋሎ ውሀ ጥመ

አብዛኛውን ኢትዮጵያዊ ከሱዳን ሙዚቃ ጋር ያስተዋወቀው ሙሀመድ ወርዲ ከዘፈናቸው ዘመን አይሸፊ የፍቅር ዜማዎች መካከል “ቲስዓት ዓሽር ሰና” እንዱ ነው። ኢትዮጵያውያን በተለምዶ “ሰበርታ” ብለን የምንጠራው ማለት ነው። ዓረብኛ ቋንቋን በመጠኑም ቢሆን ለሚረዳ ሰው አጅግ ግልፅና ልብን ሰርሰሮ የሚገባ ዓረብኛ ቋንቋን በመጠኑም ቢሆን ለሚረዳ ሰው አጅግ ግልፅና ሰርሰሮ የሚገባ የቃላት አሰዳደር ያለው ዜማ ነው ነው። የሰንኞቹ አንን ቃላቶች... ጥማት፣ ናፍቆት፣ ፍቅር፣ ጥፍጥፍ፣ ቃጠሎ፣ ትዕግስት ምኞት እና ይቅርታ ሲሆኑ በቃላቶቹ እየተጨመተ የፈጠረው የልመናም አንጀት የሙብለትም ገፅታዎች በማሳየት በአድማጩ ልብ ውስጥ የህውነተኛ ፍቅርን ስሜት ይጭራል። ... “ሰበርቱ ወስተነይቱ” ... ታግሼ ጠብቅኩሽ በማለት ይጀምራል። ስለንቹና ስለኔ ብዙ ብዙ የምመኝ ብሆንም ነገር ግን አፍቃሪ በመሆን መውቀት አልችልም። መውቀት ማሰገደድና መጎተት የዕውነተኛ ፍቅር መገለጫዎች አይደሉምና ብዙ ብፈልግሽም በአጅጉ ብመኝሽም አፍቃሪነኝና ከመጠበቅ ውጪ አማራጭ የለኝም ይላል... ልቤንም እንዲህስ ስል ለስታግሰው እንጂ... ከመጠበቅ ውጪ አማራጭ የለኝም... ነገ በገንት አስካገኝሽ አረጓጓለሁ። ካንቹ ጋር የዝንት ዓለም ደስታን አመኛለሁ። ከአንቹ ጋር ጣፋጭ ህይወትን ማሳለፍ የዘውትር

ምኞቱ ነው። ህልጫ ነሽ ይለታል ለፍቅር... ‘ዓጠሽቲ ቀልቢ’ ይህ አጅግ ማራኪ የሆነ ገለጻ አረብኛውን በቀጥታ ብንተረጉመው ‘ልቤን ጠማሽው’ የልቤ ጥማት ነሽ... ውስጤ ያንቹን የፍቅር ውሀ ካልተጎነጨ አይትፍም የሚል

ይመስላል። ‘ጥማት’ን በገለፀበት ስንኛ ውስጥ ‘ሳይሽ ሰርክ ይደንቀኛል ውበትሽ ይደምቅብኛል ነይና ‘ባክሽ አድኚኝ አትለይ ፍቅርሽ ጠምቶኛል’ የሚል ዓይነት ውርስ ትርጉም ያለው የልመና ድምፀት

ያሰማል። የፍቅርን ስቃይ ከክፋት ስቃይ የሚለየው ፈልገው የሚሰቃዩት በመሆኑ ይመስላል። ፍቅር ውበትን በሀይል ቁጥር አያሳደገ በልብ ውስጥ አንዳች ቦታን ሳያስተርፍ በተፈቃሪው ጉዳይና ጉዳይ መጠመድን ይሻል። ይህ ታዲያ በራስ ላይ የማይበርድ እና ትንግርታዊ የሆነ የስቃይ አሳትን መጫር ነው። በፍቅር መቃጠል አሜን ብለው ከተቀበሉት በኋላ የሚከፍሉትን ማናቸውንም መስዋትነት ሲከፍሉ በደስታ ነው። ሲሰቃዩ በደስታ ነው። ብቸኛ ፍለጎታቸውም ይህን ስቃይ ተፈቃሪው ለርሱ ብሎ የተደረገ መሆኑን ያውቅላቸው ዘንድ ነው። እናም በዚህ ዕውቀት ድንቅ ግጥም ውስጥ ያፈቀራትን ሴት ሰርክ ትዋቢብኛለሽ እንደውም ሁል ጊዜም ዕንቡጥ በሆነው የዕድሜ ክልልሽ እንዳለሽ ሁሉ የ19 ዓመት ኮረዳ መስለሽ ነው ምትታዩኝ። 19 ዓመት በተለይ በመካከለኛው ምስራቅ ባህል የሴት ልጅ ውበት የሚጎመራበት እና የሚሰረግት እንደሆነ ይታመናል። ዕውነታውም ለዚህ አጅግ የቀረበ ነው። ዘፋኙም ይህንኑ በመንተራስ አንቹ ለኔ ሰርክ ትዋቢያለሽ ልክ እንደ 19 ዓመት ኮረዳ የፅጌረዳ ውበት፣ አንፀባራቂ ውበት ያየ ሁሉ በግርምት ቆሞ የሚደነቅበት ዓይነት የማይጠገብ ውበት ነው ያለሽ። ለዚህም የልቤ ንግስት እንደሆንሽ ትቀረያለሽና አባክሽ ጠምተሽኛል። አስካሁን በትዕግስት ጠብቂያለሁና ድረሽልኝ። አትፈረኝ አትራቂኝ አያለ ዜማውን ይዘጋዋል...

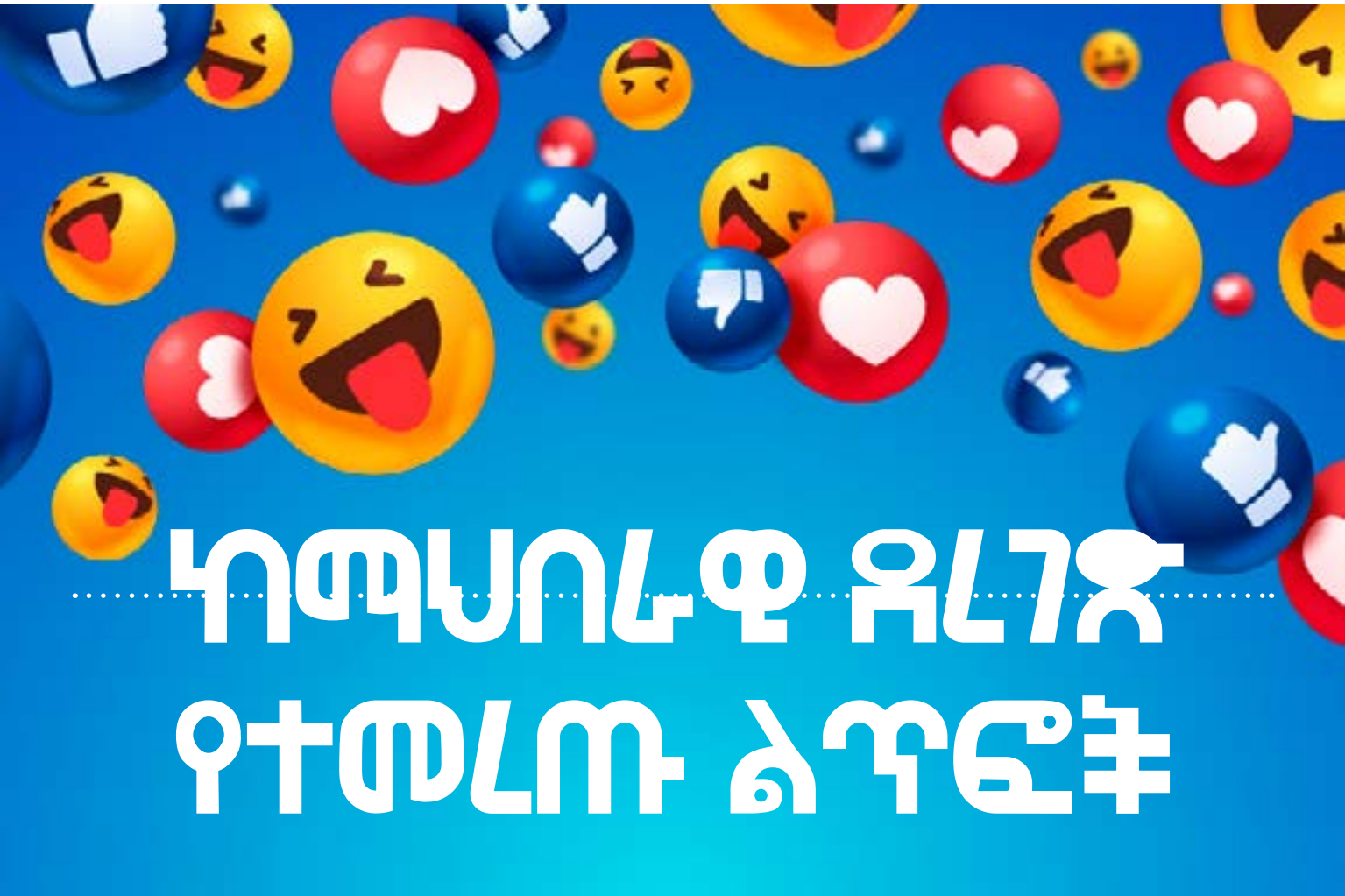
ኢኔ ወሐቲን 40

አየሰው ነገር ከባድ ነው። አንዳንድ ሰውማ ጭራሽ በማያገባው ገብቶ ማንጠጫረቅ ይወዳል። በፍቅር ዓለም ደግሞ እንዲህ ያለውን ወይም እንዲህ ያለችውን ለፍቅር ተብሎ አይመረጥምና አንዳንድ ጊዜ ካለንበት የኑሮ ዘይቤ አሸቀንጥሮ ይወረውረናል። እጅግ ወደማናውቀው ዓለምም ይከተናል። አርቲስት ምኒሊክ ወሰናቸውም እንዲህ ባለው ወሀኒ ተወርውሮ ከማያውቀው ዓለም ለመውጣት እየተፍጨረጨረ ሳለ በዙሪያው ያሉ ወረኞች ስለ ፍቅሩ ይጠይቁታል። ያለውቀውን፣ ያልገባውን፣ ያለጣጣመውን የፍቅር ዱብዳ እንዴት ይግለጠው? እንዴትስ ይናገረው? ወረኞችም አልተወሰኑ፣ አርሱም በውል አልተገለጠሉት... በፍቅራችን መሐል... ጥያቄው በዝቶብኝ እኔ ውሸቴን ነው አልወዳትም ያልኩኝ ብሎ ይጀምራል አዲስ ፍቅር እኮ ያሳፍራል፤ እንደውም ግራ ያጋባል። አንዳንድ አፍቃሪው የሚያሳየው ባህሪይ ለተፈቃሪው እና ለተመልካች ግራ ይሆናል። አይቶ መደበኛ፣ በሰፊራቸው ያለ ጉዳይ መመለስ፣ ያው ተፈቃሪው ሲመጣ ባለየ ማለፍ... ፍቅር ከመግለጥ ይልቅ ካድ አድርጎ በሀመሙ መማቀቅ የሚመርጥ ሞልቷል። ይሁንና አንዳንድ አንደ ጋሽ ምኒሊክ ሀመሙን መቋቋም ይከብደውና “እኔ ውሸቴን ነው” ሲል በዜማው ፀፀት እንደበለው ይናገራል። ፍቅር ግትር ያደርጋል፤ አልክ ውስጥ ይከትና፣ ሳትነግረኝ ወይም ሳይነግረኝ በሚል አሸቅድምድም አግጥሎ ርምጃዎች ያሰወስዳል። ይህንን ሲወቅስ አንዱ አፍቃሪ

እንዲህ ሲል ተሰኝቷል... “ትመጣለች ብዬ መሄዱን ብተወው ተሞሽራ ሄደች ፍቅርን በሆድ ይዛው” ታዲያ እንዲህ ያለውን ያልተገባ አፍረትና ያለቦታው የሆነ ኩራት ፍቅርን አስከወዲያኛው ያሳጣቸውና... ጎላ ካለፈ ወዲህ የገፉት ፍቅር ፀፀትና ሀመምን ትቶላቸው የሄዱ ብዙ ናቸው። ታዲያ በ”ውሸቴን ነው” ዜማ ውስጥ ልብ ውስጥ የተቀበረን ፍቅር በማንኛውም ሰው ግፊት እና ውትወታ መተወ ሀመም ሆኖ እንዳሰቃየው ይገልጻል ጋሽ ምኒሊክ። እንደውም “ጠያቂው ቢያስጨንቀኝ ስለፍቅርሽ ትዝታ አልወዳትም አልኳቸው እንዲያገኙ ደስታ” በሚለው ሰንኝ ውስጥ አርሱ አርሷን እንዳይወዳት፣ በፍቅር እንዳይወድቅ የሚፈልጉ አካላት መኖራቸውን ይነግረናል... በነዚህ ሰንኞች ውስጥ የማህበረሰቡን ባህል፣ ማህበራዊ ደረጃ፣ ዘር፣ ሀይማኖት ሁሉ እያስገባን ልናየው የምንችለው ከባድ መልዕክት አለ። ምን አልባት እንዳይወዳት የፈለጉት የደሀ ልጅ ናትና አትመጥንህም ብለው የሚወተውቱ ቤተሰብ ይኖረው ይሆናል እናግ ጋሽ ምኒሊክ በዘፈኑ ከመፀቱ በፊት ያለውን የማህበራዊ የኑሮ ልዩነት ሳይመለከት፣ ፀወረኞች ግፊት ሳይወድቅ ፍቅሩን ቢገልጥና ቢቀበለው... እንዲህ ያለ ፀፀት ውስጥ ባልገባ ነበር። ማን ያውቃል... ምን አልባት አልጨከነችበት ይሆናል። ፀፀቱን አይታ፣ ልመናውን ሰምታ የምትመለስለት ሰው ይኖር ይሆናል... ሁለተኛ ዕድል የሚሰጠው ፍቅር ሰንሰለተው ሰባብሮ ይወጣል። የታሰረበት የፍቅር ሰንሰለትም ይሄኔ ወደ የፍቅሩ ጌጥ ይሆንላታል።

ረጋጭ የሆነ የባህል እና አጉል ዕምነት ሰንሰለተው ሰባብሮ ይወጣል። የታሰረበት የፍቅር ሰንሰለትም ይሄኔ ወደ የፍቅሩ ጌጥ ይሆንላታል።... ምናልባትም አባትየው ዘረ ከዘራችን አይገጥምም። ብለው ገፍተዋት ይሆናል። ምን አልባትም ጓደኞቹ አስቀያሚ ናት አታምርም ብለውት ይሆናል... ለገር ግን ፍቅር፣ ፍቅር አይፈርድም። ፍቅር አከሌ እንዲህ ነው አከሌት እንዲህ ናት አይልም። ይጥልህ፤ ከዚያ ልክ ባህር ላይ እንዳለህ ሁሉ ወይ ተቀብለኸው ነፃ ሆነህ ሳትፈራ ትንፈላሰስበላህ፤ አርሱም ያንሳፍራህ። አሊያ ደግሞ ትፈራዋለህ። ትጨነቃለህ። ከዚያም ሰውነትህ ይኮማተርና ለውሀው ትከብደዋለህ፤ ያሰጥምህልም። እናግ ጋሽ ምኒሊክ በዘፈኑ ከመፀቱ በፊት ያለውን የማህበራዊ የኑሮ ልዩነት ሳይመለከት፣ ፀወረኞች ግፊት ሳይወድቅ ፍቅሩን ቢገልጥና ቢቀበለው... እንዲህ ያለ ፀፀት ውስጥ ባልገባ ነበር። ማን ያውቃል... ምን አልባት አልጨከነችበት ይሆናል። ፀፀቱን አይታ፣ ልመናውን ሰምታ የምትመለስለት ሰው ይኖር ይሆናል... ሁለተኛ ዕድል የሚሰጠው ፍቅር ሰንሰለተው ሰባብሮ ይወጣል። የታሰረበት የፍቅር ሰንሰለትም ይሄኔ ወደ የፍቅሩ ጌጥ ይሆንላታል።

ካጣህባራዊ ዳረገጽ የተወረጠ ልጥፎቅ

እየተደማመጥን፤ (በዳምጠው)

(በእውቀቱ ስዩም)

የሆነ ጊዜ ከሬድዮ ጣቢያዎቻችን እንዲን ሳዳምጥ ጋዜጠኛው፤ “ አድማጮቻችን እንዴት ዋለችሁ ፤ ስለማችሁ ብዝት ይበል ፤ በዛሬው አለት የምንወያየው ካንገብጋቢ የማህበራዊ ችግሮቻችን ባንዱ ዙርያ ነው ፤ አንድ አንግዳ ስቱድዮ ድረስ ጋብዣለሁ ... አስቲ ስምዎትን ለአድማጮቻችን አስተዋውቁ” አንግዳው ፡ “ የመቶ አለቃ ገረመው አባላለሁ” “ እሺ ሃምሳ አለቃ ገረመው ይቀጥሉ ” “ ባሁኑ ጊዜ ትልቁ አንግብጋቢ ችግር አመት በአል ጠብቆ ዋጋ መቆለል ነው፤ ነጋዴው ባዘቦት ቀን ሰላሳ ሺህ ብር የሚሸጠውን በሬ ፤ የገና በአል ሲቃረብ በትራክረት ዋጋ ይሸጥልናል፤ ይሄ በእውነት ነውር ስለሆነ መንግስት አንድ ነገር ቢያደርግ ጥሩ ነው

ባይነኝ” ጋዜጠኛው - አንግዳህ ሻምበል ገረመው የሚሉትን ስምተናል፤ ሻለቃው በድፍረት እንዳስቀመጡት ከሆነ፤ የአመት በአሎቻችን አለቅጥ መብዛት አገራችንን ለከፋ ድህነት ዳርጉዋታል ፤ መንግስት በአመት በአለት መብዛት የሚባክነውን ጊዜ ለመቀነስ ከአመቱ ቀናት አንዱን ቀን መርጦ የገናን ፋሲካንና የመውሊድን በአል ባንድ ላይ እንዲከበሩ ቢያደርግ ጠቃሚ ነው ባይ ናቸው ፤ እንደኔ አረዳድ ! በዚህ አነጋጋሪ ጉዳይ ላይ የአድማጮቻችን ምላሽ ምን ይሆን?” አንድ አድማጭ ገባ፤ “ ሬድዮዎን ገና አሁን ስለከፈትኩት የተናገራችሁትን አላዳመጥኩትም፤ ያም ሆኖ ስለ መቶ አለቃ ገረመው ጥቂት ለመናገር ያክል ፤ በጣም አስቸጋሪ ሰው ናቸው፤ በጎረቤትነት አምስት አመት ቆይተናል፤ አድርም ነበረን፤ ተጨቃጫቂና ሰነራም መሆናቸው እንደተጠበቀ ሆኖ ሶስት መቶ ብር ተበድረውኝ አልመለሱም! ያኔ ሶስት መቶ ብር እንደዛሬው አልነበረም፤ አንድ ሄክታር የከረንቦላ ጠሬጶዛ ይገዛል” “ በተነሳው ሃሳብ ላይ ብናተኩር” አለ ጋዜጠኛው አቁዋርጦ ፡

“ እኔ ፤ ሲጀመር ስለጃንጫዳ የተናገሩት ነገር በሙሉ አንድም አውነት የለውም፤ ታክለ ኡማ በቲማቲምና በጎመን ሳያጨማልቀው በፊት ጃንጫዳ በየትኛውም ዘመን የገበያ ቦታ ሆኖ አያውቅም፤ ካጤ ምኒልክ ዘመን ጀምሮ ጊዮጊስና ቡና የፈረሰ ጉግስ የሚወዳደሩበት ቦታ ነበር፤ ለዚህ ደግሞ ከመቶ በላይ የፎቶ ማሰሪጃ አለኝ ! ባስፈለገ ጊዜ አወጣዋለሁ” “ ይቅርታ አድማጮቻችን፤ ክርእስ ጉዳያችን በጣም እንደራቁ ለስታውሰዎት ነው፤ ስለጃል መሮ አለኝ ያሉትን መረጃ በሙሉ ለሚመለከተው አካል መሰጠት ይችላሉ፤ እኛ ወደ ጀመርነው ውይይት እንመለሳለን፤ አድማጮቻችን ! ደውሉልልን” ፌስቡክ ላይ የሚደረግ ክርክር ባጭሩ መንፈሱ ከዚህ አይርቅም !

ማዕከን
MAEZEN.ORG

